

Morten Østergaard (RV):

Pointen var jo sådan set at svare på det, hr. Morten Messerschmidt sagde om, at her var der en situation, hvor et flertal i Folketinget var på gal kurs og fik en dom ved Menneskerettighedsdomstolen. Så har man ryddet op, men Dansk Folkeparti stod jo som garant for et fænomen, som viste sig at stride mod menneskerettighederne. Og det synes jeg da bare man må tage med ved at sige: Nå, vi kan også tage fejl; måske tager vi også fejl, når det drejer sig om 24-års-regel, 28-års-regel og asylansøgere, som jo ikke bare menneskerettighedskommissæren, men en perlerække af internationale, uafhængige institutioner har kritiseret.

Nu skal jeg i øvrigt i parentes bemærke, at man skal have fat i den fantasifulde kugleramme for at få det til at blive til mere end en halvering af Det Radikale Venstre ved sidste folketingsvalg, men lad nu det ligge. Det, jeg synes er problematisk ved hr. Morten Messerschmidts argumentation, er jo, at det godt kan være, at Det Radikale Venstre ikke kan finde flertal for sine synspunkter i det danske Folketing, men menneskerettighedskommissæren, som alene tolker i forhold til menneskerettighederne, er enig. Det er jo det, der er pointen. Og der er ingen andre lande i Europa og i EU, som behandler deres egne statsborgere så dårligt, som vi gør med de danske familiesammenføringsregler.

Derfor kan jeg sige, at det godt kan være, at vi har et særstandpunkt i det danske Folketing, men hvis man ser det i en europæisk kontekst, og det går jeg ud fra at vi gør, når vi diskuterer Europarådets virke, er det ikke os, der har et særstandpunkt, det har flertallet i Folketinget.

Kl. 16:08

Formanden:

Det er hr. Morten Messerschmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:08

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo i sig selv pinligt at skulle sige, at Danmark behandler sine borgere ringere, end europarådsmedlemslandene generelt gør, eller at man ikke kan finde nogen, der behandler dem værre. Jeg ved, at hr. Østergaard også rejser i Østeuropa, ligesom jeg gør, og det vidner jo altså om den kulturradikale, fuldstændige mangel på almindelig sund fornøft og situationsfornemmelse, når man kan sige, at det forhold, at Danmark har en 24-års-regel, en 28-års-regel og andre ting, skulle være værre end de helt groteske

forhold, der findes i en række østeuropæiske lande.

Men hr. Østergaard smyer sig udenom. For hvis Dansk Folkeparti er ansvarlig for den manglende negative foreningsfrihed, op til vi blev dømt og ændrede loven, må Det Radikale Venstre jo også være ansvarlig for de grove brud på menneskerettighederne, der ligger i Hauschildtsagen med inhabile dommere; det er simpelt hen den radikale regerings skyld og der, svaret skal lægges – også i blødersagen med de alt for lange sagsbehandlingstider, for det var simpelt hen et regelsæt, som Det Radikale Venstre var garant for, lige indtil man blev tvunget til at ændre det af Menneskerettighedsdomstolen. Jeg vil spørge hr. Morten Østergaard, om det ikke er rigtigt.

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:09

Morten Østergaard (RV):

Hr. Morten Messerschmidt efterlyste eksempler på, hvor vi var gået galt i byen. Og der må jeg bare sige, at selv om vi i Det Radikale Venstre har været imod eksklusivaftaler i lang tid, var de et godt eksempel. Der tabte vi en sag, og vi er selvfølgelig glade for, at der blev ryddet op i det.

Men det, diskussionen handler om, er: Er det klogere at ændre sin lovgivning, hvis man får den rådgivning, som vi f.eks. har fået af menneskerettighedskommissæren, inden man bliver trukket for Menneskerettighedsdomstolen, eller skal man i enhver henseende, som hr. Morten Messerschmidt foreslog, droppe kommissæren og så bare lade sagerne køre for domstolen, hvor vi ved at der både er 10 og 15 års ventetid?

Der er det, min pointe er, at det er bedre at lytte til de gode råd, så vi undgår at levere sager til menneskerettighedsdomstolen, end at vente, til dommen er faldet. Det er langt bedre at forebygge end at helbrede.

Så vil jeg i forhold til det her med familiesammenføringsregler, som var præcis dem, jeg nævnte, sige: Hvis vi tager kredsen af EU-lande, er der ikke noget land, som behandler deres egne statsborgere så dårligt, som vi gør i forhold til familiesammenføringer – de lande findes ikke. Og det er det, jeg siger er pointen: Vi har måske nok i Det Radikale Venstre et særstandpunkt her i Folketinget, men hvis ordføreren kigger ud i kredsen af EU-lande, er det flertallet i Folketinget, der står helt isoleret.